

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 7T/57/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113011073
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Poprocký
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2017:7113011073.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Poprockého a prísediacich J. T. a U.. G. F. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. októbra 2017 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku obžalovaného

J. E., Q.. XX.X.XXXX T. R., Y., W. U. X.,
I. X,

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. X R. XX/XXXX, pre skutok, ktorý mal spáchať tak,

ž e

- v Košiciach v dobe od 10.30 hod. dňa 05.01.2013 do 21.30 hod. dňa 06.01.2013 na ulici Y. Č.. XX sa vlímal do bytu na prvom poschodí tak, že po vylomení balkónových dverí vošiel dnu, odkiaľ následne odcudzil dámske náramkové hodinky zn. K. vykladané briliantmi nezisteného výrobného čísla, dámske náramkové hodinky zn. W. nezisteného výrobného čísla, pánske náramkové hodinky zn. S. nezisteného výrobného čísla, náhrdelník z bieleho kovu, náramok na ruku z bieleho kovu, náhrdelník z čierneho kaučuku vykladaný briliantmi, náušnice z čierneho kaučuku s briliantmi, dve retiazky pánske zo žltého kovu, čím takto pre N. X. spôsobil škodu krádežou vo výške 12.478,- € a poškodením balkónových dverí škodu vo výške 107,18 ,- Eur.

- v ktorom sa vidí v zmysle uznesenia Okresného súdu Košice I sp. zn. 7T 57/2013 zo dňa 9.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach Košice sp. zn. 4Tos 82/2013 zo dňa 4.12.2013 zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, pri použití § 138 písm. e) Trestného zákona, v celom rozsahu

o s l o b o d z u j e ,

nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný a to pri dôslednej aplikácii zásady „in dubio pro reo“.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku poškodenú N. X., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. X., Y. XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

V predmetnej veci Okresný súd Košice I, ako súd prvostupňový už vo veci rozhodol , a to rozsudkom zo dňa 25.11.2015 rovnakým oslobodzujúcim výrokom ako aj obligatórne výrokom o škode, a to v čase rozhodovania tak , že poškodenú stranu s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Po novelizácii Trestného poriadku účinnej od 1.1.2016 týmto rozsudkom došlo k zmene vo výroku o náhrade škody v tom, že poškodenú stranu súd obligatórne odkázal v zmysle citovaného ustanovenia výrokovej časti na civilný proces.

Po podaní odvolania tak zo strany prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I, ako aj poškodenej strany Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. XTo XX/XXXX zo dňa 6.6.2016 zrušil rozsudok súdu I. stupňa vyššie uvedený v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V citovanom uznesení Krajského súdu v Košiciach bolo okresnému súdu vytknuté nevykonanie dôkazu znaleckým posudkom Kriministického a expertízneho ústavu PZ na čl. 208 spisu, nezaobranie sa týmto dôkazom, ani jeho vyhodnotenie v kontexte s inými dôkazmi. Ďalej podľa názoru Krajského súdu v Košiciach, ako to uvádza v citovanom uznesení, a to, že zhodu DNA na krabičke od hodínok vyhodnotil ako nepriamy dôkaz, z ktorého možno vyvodiť, že obžalovaný sa mohol niekedy dotýkať predmetu, z ktorého boli zaistené stopy pre znalecké skúmanie dostatočne nevysvetlil, prečo rovnakým spôsobom (aj v neprospech obžalovaného) fotokópie pokladničného dokladu na čl. 164 spisu a čl. 166 spisu a potvrdenie spoločnosti Y.X. F. G..Y., keď tieto sú tiež len nepriamym dôkazom potvrdzujúcim, že obžalovaný zaplatil za opravu auta vo Viedni a za noc v hoteli F. Z. a nie to, že na daných miestach aj reálne bol, ako nato poukazovala poškodená vo svojom vyjadrení k odvolaniu prokurátora.

Krajský súd v Košiciach k tomuto vo svojom uznesení vyslovil domnienku, že ku skutku „mohlo“ dôjsť aj v doobedňajších hodinách dňa 5.1.2013, a to len preto, že obžalovaný by mohol mať dosť času na presun do Bratislavy. Táto domnienka, ako uvádza krajský súd vyplynula z rozporných výpovedí svedka J. N. F.. K tomuto navyše krajský súd dodáva, že z fotokópie potvrdenia na čl. 165 je zrejmé, že obžalovaný zaplatil vo Viedni za opravu auta zn. A. J., pričom svedok J. N. F. potvrdil, že obžalovaný mal v Bratislave pri ich stretnutí používať motorové vozidlo zn. Š. A. žltej farby. Vzhľadom k tomu sa okresný súd pri hodnotení dokazovania a hodnovernosti obhajoby obžalovaného už touto časťou výpovede svedka nezaoberal, a túto prebral do odôvodnenia len vo veľmi krátkej časti zodpovedajúcej obhajobe obžalovaného a oslobodzujúcemu výroku rozsudku. Podľa názoru Krajského súdu Košice výsledky vykonaného dokazovania v danom štádiu konania umožňujú aj záver, že s autom zn. A. J. mohol byť v oprave vo Viedni 5.1.2013 hocikto iný, kto disponoval dokladmi od auta na meno obžalovaného a jeho kreditnou kartou, s ktorou mohol zaplatiť opravu.

Záverom krajský súd vytkol súdu I. stupňa, že so zápisnic o hlavných pojednaniach, ani z prepisov jednotlivých výsluchov nie je zrejmé, že by okresný súd prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku, a túto na hlavnom pojednávaní vykonal v súlade s § 2 ods. 19 Trestného poriadku. (dôvodom tohto tvrdenia Krajského súdu Košice bola skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať a súd prvého stupňa vychádzal z výpovede obžalovaného z prípravného konania).

Okresný súd Košice I plne rešpektujúc vytykané nedostatky vyššie uvedené pri novom prejednaní a rozhodnutí veci plne sa riadiac pokynmi Krajského súdu v Košiciach, doplnení dokazovania v naznačenom smere tak, ako to uvádza Krajský súd v Košiciach v predmetnej veci rozhodol rovnakým oslobodzujúcim výrokom vo vzťahu k žalovanému skutku a obligatórne taktiež rovnakým výrokom vo vzťahu k uplatnenému nároku zo strany poškodenej spôsobom obligatónym, a to tak, že túto pri vyhlásení oslobodzujúceho výroku vo vzťahu k obžalovanému poškodenú stranu s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Obžalovaný J. E. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 1.6.2017 po zrušení rozsudku súdu I. stupňa bol vypočutý, avšak využil svojho práva a k veci nevypovedal, preto súd následne v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal zápisnicu o jeho skoršej výpovedi z prípravného konania na čl. 14-18. Obžalovaný J. E. na hlavnom pojednávaní pred zrušením veci Krajským súdom v Košiciach vyhlásil, že sa cíti byť nevinný. Z jeho výpovede v prípravnom konaní vyplýva, že v čase spáchania skutku nebol na území Slovenska. Od 27.12.2012 bol u svojej sesternice vo Švajčiarsku, kde spolu čakali na nový rok. Od sesternice odišiel 2.1.2013 na svojom aute zn. A. J.. Keďže sa mu auto po ceste pokazilo, tak sa v Rakúsku (3.1.2013) obrátil na svojich kamarátov, aby mu ho pomohli opraviť. Prespal u svojho kamaráta vo Viedni a 5.1.2013 si prevzal auto z opravy, za ktorú riadne zaplatil, o čom má aj doklad, a ešte jednu noc prespal u svojho kamaráta. 6.1.2013 skoro ráno vyrazil z Rakúska a následne sa ubytoval v Bratislave v hoteli F. Z.. V Bratislave sa stretol aj so svojim priateľom N. F.. Z hotela sa odhlásil 7.1.2013 v ranných hodinách, navštívil ešte jedného kamaráta v Petržalke a domov do Košíc dorazil ráno 8.1.2013.

Poškodená N. X. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného nepozná a nie je si vedomá, že by sa niekedy spolu stretli. To, že jej bol vykradnutý byt, zistila, keď sa večer vrátila z víkendového pobytu na chalupe. Po vstupe do bytu si všimla, že v izbe jej dcéry, ktorú vtedy používala ako šatník, mala rozhádzanú poličku, na ktorej mala šperky. Najskôr si myslela, že to urobili jej mačky, ale potom ju napadlo, že mačky neboli doma. Nakoľko bolo evidentné, že v byte niekto bol, zavolała políciu. Z bytu jej boli odcudzené hodinky zn. K., prsteň, náušnice vybíjané briliantami, náhrdelník a pánske hodinky zn. S.. Ďalej jej zmizli aj nejaké drobné retiazky, náušnice a peniaze v hotovosti - okolo 20.000 Eur.

Svedkyňa M. U. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v predmetnom období u poškodenej upratovala, a preto mala od jej bytu kľúče, upratovať byt zvykla raz za týždeň. Poškodená jej v jeden deň zavolała a oznámila jej, že bola vykradnutá. Neskôr sa dozvedela, že zlodej vošiel do bytu nie vstupnými dverami, ale cez obývačku. S poškodenou sa poznajú už dlhšiu dobu, keďže ona je pedikérka a poškodená je jej klientkou. Pokiaľ mala menej práce v pedikúre, tak boli s poškodenou dohodnuté, že jej bude chodiť upratovať. Kľúče od bytu poškodenej nosila v kabelke v špeciálnom púzdre, vždy ich mala pri sebe a nikdy sa jej nestratili.

Z výpovede svedkyne P. R. (sestry poškodenej) vyplynulo, že o vlámaní do bytu poškodenej sa dozvedela od poškodenej a bližšie informácie o tom nemá. V predmetnom čase, keď bola poškodená odcestovaná, navštívila jej byt, nakoľko poškodená má mačky, ktoré v čase jej neprítomnosti chodila kŕmiť. Nič podozrivé si vtedy v byte nevšimla. Počas prítomnosti v byte poškodenej sa pohybovala len vo vstupnej chodbe, v kuchyni a v hale, ktorá slúži ako jedáleň. Jedlo mačkám dávala na balkón, po odchode z bytu balkón uzamkla a vždy aj skontrolovala, či je zamknutý. O tom, kde a aké šperky a akú hotovosť má doma poškodená, nevedela. Do jej bytu chodievala väčšinou sama, niekedy s mamou, s inými osobami mimo rodiny tam nechodila.

Svedok Z. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že po návrate domov z víkendu otvorili s poškodenou byt a všimli si, že v detskej izbe sú porozhadzované obaly a krabičky z rôznych šperkov a hodínok. Najskôr si mysleli, že veci porozhadzovala mačka, ale keďže mačka v byte nebola, tak im došlo, že boli vykradnutí. Doma v zásuvke mali vtedy aj väčšiu finančnú hotovosť, pôvodne asi 30.000 EUR, z ktorých časť sa potom použila, a to z dôvodu, že boli vianočné sviatky a s poškodenou potrebovali riešiť rôzne platby a zaplatiť ľudí. Cudzie predmety v byte nevidel, avšak na balkóne si všimol pohodené nožnice na strihanie živého plotu, ktoré neboli ich, a s ktorými boli podľa jeho názoru vylomené balkónové dvere. Kľúče od bytu mali iba oni, sestra poškodenej a svedkyňa U., ktorá im chodila upratovať.

Svedok J.. N. F. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že v januári 2013 sa stretol s obžalovaným v Bratislave na káve v hoteli F. Z.. V Bratislave bol vtedy pracovne a obžalovaný mu zhodou okolností vtedy zatelefonoval s tým, že je tiež v Bratislave. Uvedeného svedka súd po zrušení veci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.4.2017 opätovne dopyčul, kedy vypovedal, že sa pridrižiava svojich predchádzajúcich výpovedí. Ďalej uviedol, že obžalovaný sa s ním telefonicky skontaktoval a spoločne sa stretli v hoteli F. Z., nevedel uviesť, či mu tento telefonoval zo Slovenskej republiky, alebo z územia iného štátu. v jednom si je istý, že na druhý deň po telefonáte s obžalovaným sa s týmto spojil v Bratislave a obžalovaný šiel kupovať auto do Senca, pričom svedok išiel s ním. Prepis prebehol na dopravnom inšpektoráte toho istého dňa. V tomto súd podotýka, že vozidlo bolo prepísané na manželku obžalovaného, a to X. E. dňa 7.1.2013, o čom svedčí listinný dôkaz na čl. 432 spisového materiálu. K telefonátu s obžalovaným uviedol, že tento prijal okolo obeda a následne v poobedňajších hodinách okolo 14.00 hod. až 15.00 hod. sa stretli, teda ako to vyplýva z celého spisového materiálu išlo o deň 6.1.2013, a to na káve v kaviarni v hoteli F. Z., pričom obžalovaný tvrdil, že v tomto hoteli je ubytovaný. Súd v tomto smere konštatuje, že listinný dôkaz na čl. 198, že J. (Q.) E. bol v predmetnom hoteli ubytovaný od 6.1.2013 do 7.1.2013. Svedok ďalej potvrdil, že kupovať vozidlo do Senca išli s obžalovaným na vozidle Š. A. žltej farby. V Senci došlo na dopravnom inšpektoráte k prepisu vozidla zn. U. (päťkovej) rady tmavomodrej farby. Následne vo svojej výpovedi svedok uviedol, že sa s obžalovaným na káve v hoteli F. Z. stretol okolo 16.00 hod. 6.1.2013, ktoré stretnutie trvalo asi 30 - 40 minút. Do Senca, ako svedok vyššie uviedol išli na druhý deň 7.1.2013 zhruba okolo 7.30 hod. až 8.30 hod. a potvrdil, že na Dopravnom inšpektoráte Senec bolo veľa ľudí a na prepis vozidla čakali dlho až do popoludňajších hodín. Svedok nemal vedomosť, kde sa obžalovaný nachádzal deň, dva pred ich spoločným telefonátom. Pri stretnutí na káve dňa 6.1.2013 sa nepýtal obžalovaného na dôvod návštevy v Bratislave. Obžalovaný

mu len vravel, že ide z Rakúska resp. niečo také. nevedel uviesť, či obžalovaný šoféroval 6.1.2013 - 7.1.2013, vlastnil vozidlo zn. A. J..

Okrem doplňujúcej výpovede svedka, tento, ako to už uviedol na začiatku svojej výpovede sa pridržiava svojich predchádzajúcich výpovedí aj výpovede z prípravného konania, z ktorých okrem iného vyplýva tvrdenie svedka, že obžalovaný do Košíc z Bratislavy išiel dňa 7.1.2013 už na prepísanom vozidle U. vyššie uvedenej značky, ktoré zrejme kupoval pre manželku a vozidlo zn. A. J. zelenej metalízy ostalo u svedka, ktoré následne v druhej polovici januára 2013 odkúpil za sumu 700 až 800,- Eur, a to od staršieho syna obžalovaného.

K tomuto súd uvádza, že za daného stavu nie je podstatné na akom aute šiel obžalovaný spoločne so svedkom na prepis do Senca (Ž. Š.X. A.).

Znalkyňa J.. Z.. G. X. sa na hlavnom pojednávaní vyjadrila k záverom znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru s tým, že z DNA profilu zisteného z bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu zaisteného zo stopy č.7 z predmetu skúmania č. 12 bola porovnaním v národnej databáze DNA profilov stôp zaistených z miest trestných činov, obvinených a právoplatne odsúdených osôb zistená zhoda DNA s profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej „Q. G., Q.. XX.X.XXXX/XXXX“. DNA analýzou tak bolo preukázané, že pôvodcom bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu bol obžalovaný. Z ďalších výsledkov DNA analýzy vyplynulo, že bližšie nešpecifikovaný biologický materiál zaistený zo stopy č.16 z predmetu skúmania č. 16 pochádza najmenej od dvoch osôb, identifikovaných ako N. X. a Z. N., pričom prítomnosť biologického materiálu od tretej osoby dokázaná nebola. DNA analýza z ostatných predmetov skúmania nebola úspešná. Na stope č. 7 predmetu skúmania č.12, bola skúmaná vatová tyčinka, na ktorej nebola zistená prítomnosť krvi a nešlo ani o vlasy, sliny a sperma, ktorých prítomnosť sa zisťuje špecifickými skúškami. Jednalo sa o bližšie nešpecifikovaný biologický materiál, ktorého presná definícia neexistuje, v tomto prípade o dotykovú stopu.

V rámci doplneného dokazovania v novom konaní súd k veci vypočul znalkyňu J.. Z.. T. Y. na hlavnom pojednávaní dňa 20.4.2017, teda po zrušení vecí Krajským súdom v Košiciach, ktorá znalkyňa na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v predmetnej veci boli vypracované znalecké posudky, a to vtedajším znalcom pánom Y.. Znalkyňa, keďže sama znalecké posudky nevypracovávala, pri výsluchu na hlavnom pojednávaní len zopakovala závery znaleckého posudku bývalého kolegu J.. J. Y. a vyjadrila sa k okolnostiam skúmania porovnávacieho materiálu, vyjadrila sa k práci technika, ktorý zaisťuje trasologické stopy, a to vo všeobecnej rovine zaužívanej praxe. Záverom uviedla, že odtlačok časti ľudského tela je špecifický tým, že môže byť vytvorený aj ľudským potom, z ktorého sa dá určiť DNA, avšak v prípade skúmania trasologickej stopy, a to odtlačku časti ušnice z miesta činu konkrétne z vonkajšej strany vchodových dverí bytu na Slavkovskej ulici č. 12 v Košiciach zrejme nebol podľa jej tvrdenia podrobený biologickému skúmaniu vo vzťahu k DNA, bolo vykonané len trasologické skúmanie a vypracovaný znalecký posudok bývalým kolegom J.. J. Y..

Vzhľadom k tom, že znalkyňa J.. Z.. T. Y. sa nevedela konkrétne vyjadriť k znaleckému posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Košice, odbor trasológie súd na hlavnom pojednávaní dňa 20.4.2017 vypočul spracovateľa uvedeného znaleckého posudku bývalého znalca, ktorý znalecký posudok vypracoval v pozícii znalca J.. J. Y. v pozícii svedka, ktorý na hlavnom pojednávaní potvrdil, že v predmetnej veci okrem iných posudkov vypracoval aj znalecký posudok porovnávania trasologickej stopy zaistenej na dverách bytu poškodenej konkrétne odtlačok ušnice. Znalec posudok vypracoval sám v spolupráci s technikom, ktorý zaisťoval porovnávacie odtlačky uši podozrivého, resp. obvineného. Ku spôsobu akým technik získal porovnávacie materiály sa svedok vyjadriť nevedel, uviedol, že musel spolupracovať s vyšetrovateľom, ktorý na základe požiadavky technika odobral porovnávacie odtlačky uší obžalovaného, a tieto mu následne zaslal so žiadosťou o ich porovnanie. Svedok (bývalý znalec) potvrdil, že nie je možné určiť, že ide presne od odtlačok ucha obvineného, nakoľko sa neodrazovala celá ušnica, odrazené časti ušnice sa zhodujú v tvare a znakoch. S najväčšou pravdepodobnosťou ide o odtlačok obvineného, ale jednoznačne sa to určiť nedá, či ide o jeho odtlačok. Išlo len o odtlačok nejakej časti ušnice.

Súd taktiež v rámci doplneného dokazovania vypočul na hlavnom pojednávaní konanom dňa 1.6.2017 svedka E. Z., ktorý vypovedal, že obžalovaného pozná, spoznali sa v roku 2013 cez spoločného kamaráta Z. N.. Potvrdil, že vo Viedni býva už 15 rokov, má tam dlhodobý pobyt, býval na rôznych

adresách. Čo sa týka obžalovaného, tento ho začiatkom januára r. 2013 navštívil a zdržal sa u neho dva, alebo tri dni. Dôvod jeho návštevy bol ten, že kamarát Z. N. ho telefonicky požiadal, či obžalovaný môže uňho jednu, alebo dve noci prespať, nakoľko sa tomuto v Rakúsku pokazilo auto, ktoré dal opraviť, čo bude trvať jeden, alebo dva dni. Ďalej svedok dodal, že v čase, keď k nemu došiel obžalovaný býval vo Viedni so svojou družkou J. F. a spoločným dieťaťom.

V rámci dokazovania súd oboznámil znalecké posudky nachádzajúce sa v spisovom materiáli. Zaistené trasologické stopy, daktyloskopické stopy a biologické stopy (vrátane zaistených sterov s DNA) boli skúmané Kriministickým a expertíznym ústavom Policajného zboru, pričom zo záverov znaleckých posudkov vyplýva, že porovnaním v národnej databáze DNA profilov stôp zaistených z miest trestných činov, obvinených a právoplatne odsúdených osôb bola zistená zhoda DNA profilu zisteného z bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu zaisteného zo stopy č.7 z predmetu skúmania č. 12 s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej „Q. E. , Q.. XX.X.XXXX/XXXX“.

Hodnota odcudzených vecí ako aj výška škody, ktorá vznikla poškodením balkónových dverí, bola stanovená na základe odborných vyjadrení. Bližšie okolnosti vlámania do bytu poškodenej sú zachytené v zápisnici o ohliadke miesta činu a v súvisiacej fotodokumentácii.

Z úradného záznamu na č.l. 163 vyplýva, že z dôvodu znehodnotenia miesta trestného činu oznamovateľkou, ako aj z dôvodu veľkého časového odstupu, nebol na objasnenie vlámania do bytu poškodenej použitý služobný pes.

Z fotokópie pokladničného dokladu na č.l. 164 spisového materiálu, vystaveného na meno Q. (J.) E., je zrejماً platba za ubytovanie v hoteli F. Z. T. U. s príchodom dňa 6.1.2013 a odchodom 7.1.2013.

Fotokópia pokladničného dokladu na č.l. 165 spisového materiálu, vystaveného na meno Q. (J.) E. a motorové vozidlo A. J., potvrdzuje opravu tohto motorového vozidla dňa 5.1.2013 v „G. N. O. G. X. T. T..“

Z potvrdenia spoločnosti Y. F. G..s. vyplýva, že obžalovaný Q. (J.) E. bol ubytovaný v hoteli F. Z. T. U. dňa 6.1.2013. Kamerový záznam spoločnosť nevedela poskytnúť z dôvodu jeho premazania.

Súčasťou spisového materiálu sú aj listiny týkajúce sa motorových vozidiel, ktorých vlastníkom je, alebo v minulosti bol obžalovaný, alebo jeho rodinní príslušníci.

Zo žiadosti o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového vozidla na čl. 174 spisu vyplýva, že vlastníkom vozidla zn. A. J. zelenej metalízy bol od 26.11.2012 N. E..

Z listinného dôkazu na čl. 179 spisového materiálu vyplýva, že X. E., manželka obžalovaného okrem iných vozidiel od 8.2.2012 vlastnila aj vozidlo Š. A. EČV: X. XXX F. žltej farby.

Súd v rámci hlavných pojednávaní vykonal dokazovanie, tak v zmysle obžalobného návrhu, doplňujúcich návrhoch procesných strán a po zrušení veci aj v zmysle pokynom Krajského súdu Košice uvedených v zrušujúcom uznesení XTo XX/XXXX zo dňa 6.6.2016 plne rešpektujúc aj právny názor Krajského súdu Košice.

Nemožno neuviesť, že v každom žalovanom prípade, rovnako ako aj v tomto, všeobecne dôkazné bremeno spočíva na prokurátorovi Okresnej prokuratúry Košice I, ktoré podľa názoru súdu, neuniesol „nepochybne“.

Po zrušení rozsudku súdu I. stupňa a následnom doplnení dokazovania nariadeného Krajským súdom v Košiciach, vyššie uvedeným uznesením naďalej vyvstávajú pochybnosti v tom, že skutku s dopustil obžalovaný.

Súd aj doplnené dokazovanie hodnotil v kontexte celkového vykonaného dokazovania. Pri tomto hodnotení súd poukazuje na skutočnosť, že časť odtlačku ušnice sa tvarovo a rozmerovo zhodovala najpravdepodobnejšie s ušnicou obžalovaného, to ešte neznamená, že jednoznačne patril obžalovanému, čo pri svojom výsluchu potvrdil aj bývalý znalec mjr. J. J. Y. v pozícii svedka.

Z toho súdu vyplýva, že na rozdiel od DNA, ktorá je špecifická pre každú osobu a je nezameniteľná, dve osoby, resp. viac osôb môžu mať rovnaký tvar ušnic, resp. časti ušnic - nie je to vylúčené, DNA však dve osoby rovnakú mať nemôžu.

Znalkyňa J. Z. T. Y., ktorá nevyhotovovala znalecký posudok k odtlačku ušnice sa len všeobecne vyjadrila k spôsobu, akým sa to bežne robí, teda k spôsobu porovnávania tvarov a rozmerov sňatých trasologických stôp. pritom uviedla, že na odtlačku ušnice mohol ostať aj pot osoby, ktorá odtlačok zanechala, napriek tomu toto už znalci v rámci biologického porovnania DNA, ktorú pot obsahuje neskúmali. Bývalý znalec J. J. J. Y., ktorý ako je vyššie uvedené vypracoval znalecký posudok z odboru trasológie, okrem iného uviedol „jednoznačne nie je možné určiť, ž ide presne od odtlačok ucha obvineného, nakoľko sa neodrazovala celá ušnica.“

Pokiaľ sa týka výpovede svedka E. Z., tento potvrdil, že obžalovaný u neho vo Viedenskom byte prespal dva alebo tri dni, resp. jednu až dve noci z dôvodu poruchy vozidla, s ktorým bol v oprave. Samotný prepis vozidla zn. U., ktoré obžalovaný zakúpil pre svoju manželku X. E. X.X.XXXX v zmysle kúpnej zmluvy na čl. 200 - 202 dokazuje, že skutočne sa obžalovaný dňa 7.1.2013 nachádzal v Senci. Podľa názoru súdu nie sú na mieste hypotézy Krajského súdu v Košiciach, že ku skutku „mohlo“ dôjsť v doobedňajších hodinách dňa 5.1.2013 len preto, že obžalovaný mohol mať dosť času na presun do Bratislavy. Pri tejto hypotéze vyvstáva podľa názoru súdu neodstrániteľná pochybnosť. Súd poukazuje na hypotetické tvrdenie Krajského súdu Košice, že dňa 5.1.2013 pri platbe za opravené vozidlo zn. A. J. vo Viedni mohol byť niekto iný.

Rovnako hypoteticky môže aj Okresný súd Košice I uvažovať, resp. tvrdiť, poškodená mohla zakúpiť krabičku od hodínok aj s hodinkami, na ktorej krabičke boli sňaté biologické stopy potvrdzujúce DNA obžalovaného, zakúpiť v príslušnom obchode, prípadne záložni, kde predtým na týchto miestach mohol uvedenú krabičku obžalovaný prezerať, dotýkať sa jej za účelom kúpi, aj v prípade, že ju nekúpil. Taktiež možno hypoteticky uvažovať pokiaľ sa týka prítomnosti dvoch vozidiel v Bratislava, a to, A. J. zelenej farby a Š. A. žltej farby patriaj manželke obžalovaného X. E., čo už je vyššie uvedené, že z Rakúska prišiel obžalovaný na vozidle zn. A. J., čo v prípravnom konaní síce na rozdiel od hlavného pojednávania potvrdil aj J. N. F., ktorý si svoje tvrdenie na hlavnom pojednávaní mohol popliesť, keď uviedol, že z Rakúska prišiel obžalovaný na A., a to možno s toho dôvodu, že na uvedenej A. U.oli spolu v Senci na prepis vozidla zakúpeného pre manželku obžalovaného. Nakoľko hypoteticky na žltej Š.X. A. mohla prísť do Bratislavy aj manželka obžalovaného, ktorá bola aj vlastníčkou uvedeného vozidla, prie samotnom prepise však byť nemusela.

Čiže tak tvrdenia Krajského súdu Košice vyššie uvedené, ako aj vyššie uvedené tvrdenia okresného súdu sú v rovine hypotetickej, nie sú jednoznačné, resp. jednoznačne dokázateľné, a preto je na mieste, že Okresný súd Košice I má v kontexte vykonaných, teda aj doplnených dôkazov, ktoré hodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne, má dôvodné pochybnosti o tom, že skutku sa dopustil obžalovaný, preto aplikujúč zásadu „in dubio pro reo“ rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Košice I.